

DĚLOSTŘELECKÉ ROZHLEDY

Redaktor: Plukovník gšt. Josef Churavý.

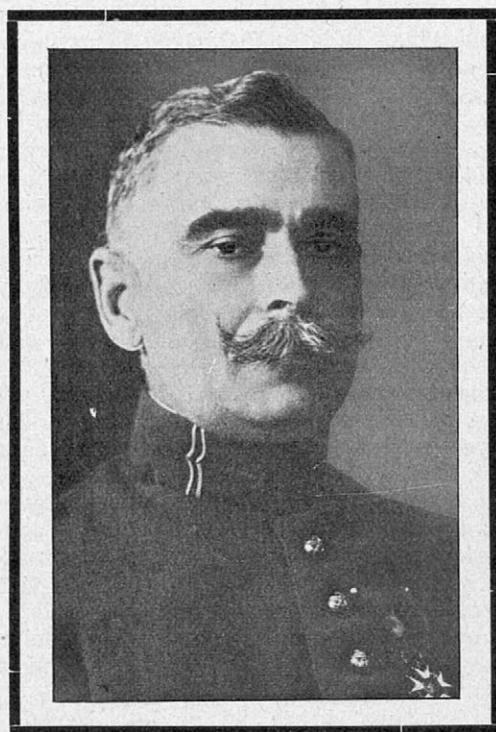
L E D E N 1937.

Major gšt. Karel K r e p l:

Brigádní generál francouzské armády

JEAN BAPTISTE PÉRIER,

majitel řádu Bílého Lva III. třídy, důstojník Čestné legie, velitel dělostřelectva 3. koloniální divise, člen technického ženíjního komitě, poradní člen obrany kolonií, člen Union Nationale d'anciens combattants coloniaux, bývalý člen francouzské vojenské mise v ČSR, atd.

Narozen

31. března 1878
v Saint-Laurent-
de-Castelnau
(Dordogne).

Zemřel

14. září 1936
v Clamart
u Paříže.

Neúprosný osud odvolal z řad spojenecké armády francouzské jednoho z těch, které jsme měli čest hostit v naší vlasti jako členy francouzské vojenské mise.

Odešel v něm jeden z vynikajících důstojníků, kteří přispěli zlatou hřívnou svými bohatými zkušenostmi na budování naší armády všeobecně a dělostřelectva zvláště.

Generál Périer byl typickým představitelem francouzského vojáka-vědce.

Po absolvování technických studií a jmenování důstojníkem odešel vbrzku do kolonií, kde působil s přestávkami až do vypuknutí světové války r. 1914.

Za světové války bojoval na francouzské frontě a po jejím ukončení se vrátil opět do kolonií.

18. července 1922 přijel jako člen francouzské vojenské mise do naší vlasti.

Po kratším pobytu ve štábu odešel k své milované zbrani dělostřelecké. Byl přidělen dělostřeleckému učilišti v Olomouci, kde působil, vyjma jeden rok, kdy byl profesorem na vysoké škole válečné, po celou dobu svého přidělení u francouzské mise.

Tam, v dělostřeleckém učilišti jsme ho poznali. Jeho obrovská kapacita duševní, jeho vynikající vlastnosti pedagogické a velikost jeho hodnot mravních získaly si brzy naší úctu, oddanost a lásku k němu.

V dějinách dělostřeleckého učiliště bude zapsán po boku generála Bossu, plukovníků Diraisona a Bardonnenche zlatým písmem. Zasloužil se velkou měrou o vybudování střelecké doktriny našeho dělostřelectva a přispěl k výchově velké řady znamenitých dělostřelců.

Jeho vědění se neomezovalo jen na technické znalosti dělostřelecké. Zasahovalo hluboce do všech odvětví jiných. Ať byla řeč o čemkoliv, o matematice nebo o literatuře, o politice stejně jako o náboženství, projevil vždy názory, které svědčily o prohloubených, pozitivních vědomostech světového člověka.

Jazyk český ovládal již vbrzku po svém příchodu od ČSR. dokonale.

Byl u nás velmi činný i mimo službu. Jeho přednášky v Alliance Française v Olomouci, Prostějově, Přerově a jinde byly neklamným důkazem, jak široké a prohloubené bylo jeho všeobecné vědění vědecké.

Byl výborným kamarádem a člověkem zlatého srdce. Měl nás rád. Dokázal to nejen slovy a skutky za svého pobytu v Československu, ale i nelíčeným zájmem o vše, co se u nás dělo i tehdy, když dlel po svém odchodu od nás v dálných koloniích a ve Francii. Zůstal v písemném styku s řadou svých československých přátel, které žádal často o zprávy o spojenecké zemi, kterou si tolik oblíbil.

Když jsme se s ním v září roku 1929 loučili, bylo sice jeho zdraví již podlomeno, nikdo však z nás netušil, že se s ním loučíme navždy.

Po svém návratu do vlasti odešel ještě jednou, naposled, do kolonií, aby pak zbytek života ztrávil v své rodné zemi jako velitel dělostřelectva 2. a později 3. koloniální divise.

V své vlasti byl generál Périer uznávanou kapacitou v oboru radio-telegrafním, byl vysoce ceněn svými představenými a milován svými podřízenými.

Těžká srdeční choroba, která již po leta hlodala na jeho zdraví, ukončila jeho plodný život 14. září roku 1936 v Clamart u Paříže.

Nad hrobem se rozloučil se zemřelým jeho přímý představený, velitel 3. koloniální divise div. gen. Sautel slovy, která tak dobře vystihují celou osobnost generála Périera, že neváháme reprodukovat doslovný jejich překlad:

„Můj drahý Périere!

Jednou z vůdčích vlastností Vaší povahy byla skromnost; proto též byla Vaše rodina na pochybách, byl-li byste spokojen, věda, že někdo promluví při této truchlivé příležitosti.

Uznala však, že Vaše vojenská rodina smí projevit hlubokou účast v svém bolu a pověřila mě jako posledního přímého představeného a přítele, abych se s Vámi krátce rozloučil.

Nechci proto, můj drahý Périere, uvádět znovu Vaši kariéru. Byla by to od r. 1901, kdy jste ukončil polytechniku, připomínka Vaší soustavné píle a zásluh jak ve Francii, tak v Indočíně, na Madagaskaru, na Martiniku a v západní francouzské Africe, vzpomínka na Vaše studie o bezdrátové telegrafii, na instalace Vámi řízené a na výsledky, jichž jste dosáhl.

Bud' mi dopřáno jen říci, že všichni Vaši představení, všichni bez výjimky, ocenili jak vaše hodnoty mravní, tak i velikost vašeho vědění.

Nebudu rovněž podrobně rozvádět Váš život za světové války, kdy jste se ukázal velkým vojákem, chrabřým, předvídavým, znamenité bystrosti postřehu a bdělým nad životy svých podřízených. Budiž mi jen dovoleno potvrdit, že jste byl dělostřelcem, kterého pěšáci milovali, což je nejkrásnější pochvala, již lze vyslovit veliteli Vaší zbraně.

Po válce jste byl poslán do Československa, kde pro svou dobrotu, jemnost a dělostřelecké vědění jako profesor na válečné škole a později na dělostřeleckém učilišti získal jste si lásku našich spojenců. Byl jste tam 7 let, což je nejlepším důkazem, jak jste se osvědčil.

Po svém návratu z Martiniku r. 1934 byl jste jmenován velitelem dělostřelectva 3. koloniální divise. Tam jsem Vás poznal, ocenil a miloval. Byl jste spolupracovníkem neochvějně oddaným, bystrého postřehu a osvětleného úsudku; všichni Vaši podřízení si vážili vznešenosti Vaší povahy a byl jste jim i mně přítelem.

Z hloubi svého srdce vyslovuji Vám bolest 3. koloniální divise, která byla před dvěma dny krutě ohromena zprávou o Vaší smrti. Nedbal jste svého zdraví, abyste nemusil být nečinný, a věren jsa své povinnosti, šel jest tak daleko, že nemocen, vyvíjeje nadlidské úsilí, chtěl jste se účastnit jak ostré střelby v Coëtquidanu, tak i různých cvičení, abyste mohl posoudit své podřízené a sám je navrhnout k povýšení. Nelze být více oddán svým podřízeným.

Vrchní velitelé koloniální armády generálové Billotte a Freydenberg dlejí právě na manévrech v Languedocu, loučím se však s Vámi jejich jménem, jménem všech koloniálních dělostřelců zastoupených zde generálem Legendrem, jménem 3. koloniální divise a svým vlastním.

Bude-li jednou v rozmluvě o minulosti uvedeno Vaše jméno, bude to vzpomínka na velikého vojáka, shovívavého a osvětleného představeného, bude tím řečeno: Generál Périer byl spolehlivým a věrným kamarádem, byl člověkem zlatého srdce.

Francouzská armáda ztratila v něm jednoho ze svých znamenitých představitelů, československé dělostřelectvo pak nezapomenutelného učitele a vzácného přítele.

Všichni, kdož jsme ho znali a měli čest s ním spolupracovat, nikdy nezapomeneme rázovité osobnosti tohoto velikého vojáka a neobyčejně skromného, na výsost vzdělaného člověka zlatého srdce.

Nehynoucí čest budiž jeho památce, která bude trvale zapsána v dějinách naší armády.

